

rast; ebmatamiine ja imestellemiine, mõõlemad ollid ilmüt, lematta sured iggal pool. Viist middagi siin ma peal ei olle nõnda suurt kõnet ehit wärrijemist teaud, kui se. Mõni peljass, et nüüd kõik ma mässä lähhed, mõõni et Juñal isse taewast ühte niisugust furja nuhtlema saab; mõni jälle mõtles falla emas suudames, eggas se assi tül wasle ei olle; agga, o sa waene Luther, mis saab siisust sama? Se papst, kui tema sedda kuulta sai, andis kohhe Lutherusse kurfürstile käsk, tedda 60 päwa sees Reima linna sata, ennast seal diendama. Seal olleks temal tööste ilmikluminata se tulle riit walmis olnud; agga Juñal isse tahti selle piimedussele üloksord otsa tehha. Se piiskameeliine furfürst, et Lutherussele aega sata, kirjutas allandlikult papstile, tedda palludes, kas ei wōiks se assi mitte Saksaa maal diendud sada; Luther on temale oma ameti tallitusse sees wäga tarvis, ja tema ei tahaks sepärast tedda mitte ühte silma pilko endalt saugel olla laška. Se papst tulass pahvet, imelikul wiſil, ja sedeti kohhe territooriumi poole üppetajaid Lutherust soilema ja diendama, ja üks neist olli wäga abbematsta, nõnda et Luther temale kostkiltki poolet järrele anda ei wōinud. Se assi läks nüüd ikka suremaks ja laiemaks, ja tōpiss jo siin ja seal kõrra üleks Saksaa maal, mitmete poolt, kes ennast Lutherusse pole eitsid. Nende ulgas ollid ka jo mõned wäggewad füretid. Lutherusse enda furfürst, kes üks neist kõige wäggewamist ja ausamist nende seas olli, laitsis tedda piiskamisi ja nõu järrele, kuiba tema agga sedda ias wōis. Se waana fei-

ser olli paergo furnud ja wallisseti sedda Lutherusse furfürsti feistrits. Agga temma tassane meel lõi sedda au taggas ja tema jewis selle waanafeisti pojapoeaga Karlit feistrits, mis ta siis tehti. Nüüd olli sel wahhe ajjal kõrra ikka suremaks ja suremaks läinud, ja tussi jo Roma linnaesi pabber Saffa male, kes Lutherust ja temma sõpri ja järelkäijid ärra nedeti, jo ollid Lutherusse kirjad, mis temma trüffida laškis, siin ja seal papsti kassi jätrele lausa kõige rahva ees temma teeta misseks ärra põletetud, jo lõdi se pabber ka siin ja seal linnate sees postide ja seinaide tülge teadaandmissets, et Lutherust iggaüks otsa tehha wōib, kes endalle taewa risti sata ja endalle iggawest ello pārīda tahhab. Agga mitmes paigas tiskus rahvass sedda pabberit lõhki ja Leiptsigi linnas ajasid studentid pabberi tojjid keppidegä linnast välja ja urjutassid ja fibbutassid neid miinema. Ni kaugel olli jo se assi läinud, ja nähti jo lausa, et se waana aeg jo kärme sammutega mõda jõudmas olli.

Weel olli Luther seia sanik allaeitlik papjii waste; agga nüüd selle teotamisse peale läks tema sel **10** Detsembri su päeval **1520** sure ulga studenite ja mu rahwaga ühhes linna wärraiva ette välja. Seal olli suur tuli üleks tehtud ja Luther wissas kõige ilma ees lausa sedda papsti pabberit ja tõiki tema mu seadmissi tulle ja teggi ennast nüüd selle viimase sommuga temast foggoniste lahti. Nüüd enam leppimist ei olnud; üks wäeti muuk tōpiss selle waste